

РЕШЕНИЕ

№ 40603

гр. София, 04.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав, в
публично заседание на 04.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **1360** по опис за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 68 от Закон за защита от дискриминация.

Образувано е по жалба на Д. В. В. срещу решение № 368/30.12.2024г. на Комисия за защита от дискриминация, с което е установено, че К. И. на длъжност „сътрудник охрана“, отдел „Контрол на достъп“, дирекция „Сигурност“ в „Летище София“ ЕАД – не е извършил дискриминация съгласно защитения по чл.4, ал.1 от ЗЗДискр. признак „пол“ и „сексуален тормоз“ по чл.5 от ЗЗДискр., вр. §1, т.2 от ДР на ЗЗДискр., на основата на признаците по чл.4, ал.1 от ЗЗДискр., спрямо Д. В.. С решението е установено, че „СОФ Кънект“ АД, в качеството си на работодател е предприело необходимите мерки по чл.17 от ЗЗДискр., като не е извършило нарушение на ЗЗДискр. спрямо Д. В. и е оставена без уважение нейната жалба. Жалбоподателката поддържа, че решението е неправилно и необосновано, постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Поддържа, че КЗД се е произнесъл без да изясни напълно фактическата обстановка по случая и без да събере всички необходими доказателства, което представлява неизпълнение на указанията дадени с решение по адм.дело № 2167/2023г. на ВАС. Отделно, изводите на административния орган не съответстват и на събраните пред него доказателства, в това число свидетелски показания. Поддържа, че в нарушение на указанията на ВАС и на административнопроизводствените правила, не са допуснати релевиращи от нея доказателствени искания. Прави искане за отмяна на акта и изпращане на преписката за ново разглеждане от КЗД със задължителни указания.

Ответникът – Комисия за защита от дискриминация, чрез своя пълномощник оспорва жалбата.

Заинтересованата страна – К. П. И., чрез адв. Р. И., оспорва жалбата с писмен отговор.

Заинтересованата страна - „СОФ Кънект“ АД, оспорва жалбата с подаден писмен отговор.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

Съдът като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, приема следното:

Административната преписка образувана по жалбата на Д. В. В. пред КЗД, се разглежда за втори път от административния орган.

С решение № 683/22.01.2024г. по адм.дело № 2167/2023г. на ВАС, Пето отделение, е отменено решение № 7843/19.12.2022 г., постановено по адм. д. № 7068/2022 г. по описа на АССГ и вместо него е постановено ново, с което е отменено по жалбата на Д. В. решение № 365/24.06.2022 г. на КЗД и преписката е изпратена на административния орган за ново произнасяне съобразно тълкуването на закона съдържащо се в мотивите на съдебното решение. Указанията на ВАС са при новото произнасяне, актът на КЗД да бъде съобразен със специалните изисквания за форма и мотивираност на чл.66, вр. чл.65 от ЗЗДискр., като се отстрани противоречието между обстоятелствената част и диспозитива на акта. ВАС е констатирал и допуснати съществени нарушения административнопроизводствените правила при обосноваване на фактическите изводи на административния орган, който се е позовал на доказателства – видеозапис, които не са събрани по надлежния ред.

В изпълнение на указанията на съда, административното производство по преписка № 128/21г. по описа на КЗД е възобновено с разпореждане на председателя на КЗД от 16.02.2024г. Преписката е разпределена на Втори специализиран постоянен заседателен състав и е насрочена за разглеждане в открито заседание на 24.09.2024г.

Видно от протокола, в проведеното заседание с участието на страните е гледан видеозаписът от приложения към преписката диск, съдържащ записа от камерите по повод процесния инцидент от 20.03.2021г.

Въз основа на събраните в предходното разглеждане писмени и гласни доказателства, данните от огледа на видеозаписа, както и изготвения доклад-заключение по преписката, е постановено обжалваното в настоящото производство решение № 368/30.12.2024г. С него е установено, че: I. Ответната страна К. И., на длъжност „сътрудник охрана“, отдел "Контрол на достъп", дирекция "Сигурност" в "Летище София" ЕАД, не е извършил дискриминация съгласно защитения по чл.4, ал.1 ЗЗДискр. признак „пол“ и "сексуален тормоз" по чл.5 от ЗЗДискр., вр. с §1, т.2 от ДР на ЗЗДискр., на основата на признаците по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр спрямо Д. В.; II. "Соф Кънект" АД, в качеството си на работодател, е предприело необходимите мерки по чл.17 от ЗЗДискр., като не е извършило нарушение на ЗЗДискр. спрямо Д. В.. С пункт III жалбата на Д. В. е оставена без уважение, като неоснователна и недоказана. Административният орган е изложил мотиви, че от показанията на единствения пряк свидетел на процесните събития (П. В.) и от записите на видеокамерите, не може да се заключи, „че е налице нежелано поведение от сексуално естество от страна на К. И., с което да е накърнено достойнството и честа на жалбоподателката, както и да е създадена враждебна, принизяваща, обидна, унизителна или застрашителна среда“. Приел е и от писмените доказателства – документи по образуваната при работодателя проверка с искане на обяснения и доклад, както и от приложените списъци за проведен курс на служители ведно с обучителни материали на тема „Дискриминация“, че ответникът – работодател е изпълнил задълженията си по чл.17 и 18 ЗЗДискр., като е предприел мерки за предотвратяване на дискриминация, вкл. тормоза на работното място и е провел обучителен курс.

В хода на съдебното производство е приета съдебна компютърно-техническа експертиза, чрез

която е визуализирано съдържанието на приложения компактдиск, съдържащ видеофайл от процесния случай на 20.03.2021г., както и периметъра, който се обхваща от разположените в сектора камери. Заключение е прието в съдебно заседание без възражение от страните.

Разпитан е и свидетел – Р. В. Н., изпълняващ длъжността старши сътрудник охрана към 20.03.2021г. Свидетелства, че знае за случая между Д. и К.. Д. ѝ споделила за ситуация, която е станала на паркинга. Казала ѝ, че е станал проблем с г-н К. И., който се опитал по някакъв начин да установи „по-близък контакт с нея“. Д. ѝ казала, че не се почувствала добре в тази ситуация. Тези неща Д. ѝ разказала чрез телефонно обаждане на личния номер. Заявява, че не си спомня за други случаи, в които да е разбирала, че е имало конфликт между Д. и К..

При първото разглеждане на преписката пред административния орган са събрани писмени и гласни доказателства:

Приета е като писмено доказателство „жалба“ вх.№ 100-3889/26.03.2021г. от Д. В. – сътрудник охрана, отдел ПСПРБ, дирекция „Сигурност“, адресирана до г-н В. Р. (изпълнителен директор на Летище С. АД) и с копие до г-н Х. Х. (директор дирекция „Сигурност“) и г-н М. Т. (ръководител отдел „Контрол на достъпа“). В жалбата е описан случая от 20.03.2021г., като е посочено, че след паркиране на автомобила си, Д. била посрещната от К. И. и още един колега, който влязъл в стаята с камерите отстрани. И. се приближил към нея и казал „Как може да идваш на работа с този дълъг крак?“ Сочил се, че в същото това време я опипал в областта под колана, мъчейки се да стигне по-надолу и след това отстрани по бедрото. Докато Д. се опитвала да се отдръпне, той успял да си вкара пръстите между копчетата на ризата, дърпайки я и издавайки неприлични звуци и хрипове. Сочил, че се почувствала ужасно от случая и се обидила на супервайзъра на И. – М. Л.. Била шокирана от неговата реакция, който ѝ отговорил „Чак пък толкова!“. По-нататък в жалбата съобщава и за други случаи, в които е имало проблеми ситуации с К. И.. Жалбоподателката заявява, че ръководителите са длъжни и отговорни да осигурят безопасна трудова среда, като работещите не бива да бъдат психически, физически и сексуално тормозени на работното си място. Срещу нея се е осъществило нежелано сексуално поведение, което накърнява достойнството ѝ. Причинило ѝ е отрицателни чувства и емоции, а причиняването на такива, както и създаването на враждебна, обидна, унизителна или застрашителна трудова среда, представлява тормоз спрямо нея и ще потърси правата си по законов ред.

Във връзка с подадената жалба е извършена проверка при работодателя „Летище София“ ЕАД. Изискани и прегледани са записи от системата за видеонаблюдение, както и са изискани писмени обяснения. Приложени са писмени обяснения на П. В. – дежурен на пост по време на инцидента. Посочил е, че е бил в кабината и не е чул какво си говорят К. и Д., и каквото той е видял, не е имало физическо насилие от страна на К. И.. Обяснения са дали още А. Ч., М. Л. и К. И.. За констатациите от проверката е изготвен Доклад вх.№ 100-4054/31.03.2021г. на директора на дирекция ВКИО адресиран до изпълнителния директор на „Летище София“ ЕАД. Заключение в доклада е, че „не са налице безспорни доказателства за осъществен психически, физически или сексуален тормоз“ от страна на г-н И. спрямо г-жа В.. Дава се препоръка, да се предприемат навременни мерки, да се минимизират проявите на нежелано поведение между колегите, като се провеждат периодично обучителни семинари на тема дискриминация и тормоз на работното място. Такива курсове – „Защита от дискриминация“ са проведени в периода месец април-май 2021г., видно от приложените присъствени книги и писмени материали.

Пред КЗД са разпитани: Д. И. Г. – колега и близка на жалбоподателката, която е заявила, че веднага след тази случка, жалбоподателката ѝ се обадила, че иска да се видят и разказала за случая. Тя била много разстроена от поведението на К. И., от това, което се било случило. Свидетелката е заявила, че знае от Д. за други конфликтни ситуации между нея и И..

Свидетелят М. Х. Т. се спомня, че е извършена проверка по сигнала на В., като той разпоредил на К. И. да не разговаря с нея, докато трае проверката. И. отрекъл да е имало такъв случай.

Прегледа на видеозаписите е бил извършен от М. А. Л., в качеството му на супервайзър. Потвърждава, че след случая Д. В. се обадила на него да го уведоми, тъй като той е пряк ръководител на К. И.. Свидетелят ѝ отговорил, че с това оплакване, Д. следва да се обърне към своя пряк ръководител. Тя настояла и те се видели, когато и му разказала, че К. И. упражнявал спрямо нея сексуален тормоз. Обяснява и, че служителите следва да се легитимират с пропуск, като има „изискване от ГВА“, че проверяващия може да „пипне пропуска“ за да го провери и да идентифицира лицето.

Свидетелят П. К. В. потвърждава, че Д. В. влязла на паркинга с автомобила си, видяла, че няма места за паркиране на отредената за тях зона и тръгнала към частта, която е за служители на митницата. Тогава К. И. му казал, че ще отиде да ѝ провери пропуска, защото е в нарушение. След това свидетелят не чул какво са си казали и не е видял между тях да има контакт – той се наложило да влезе в „стаята“.

Други доказателства относими към предмета на спора, не са ангажирани.

Въз основа на така събраните по делото доказателства, съдът намира от правна страна следното: Предмет на обжалване е решение на КЗД постановено в производство по реда на глава четвърта, раздел I от ЗЗДискр., образувано по жалба подадена от Д. В. В. с вх.№ 44-00-1109/06.04.2021г. В жалбата са описани обстоятелствата изложени и в жалбата до изпълнителния директор на „Летище София“ ЕАД (обсъдени по-горе), като жалбоподателката е квалифицирала поведението на К. И. спрямо нея като извършване на дискриминация по признак „пол“ под формата на „сексуален тормоз“, представляващо нарушение по смисъла на чл.5 от ЗЗДискр., вр. чл.4, ал.1 и §1, т.2 от ДР на ЗЗДискр.

На основание чл.68, ал.1 ЗЗДискр., решенията на Комисията подлежат на обжалване по реда на АПК.

Съгласно правомощията си по чл.146 АПК съдът при преценка законосъобразността на административния акт проверява дали е издаден от компетентен орган (т.1), в съответната форма (т.2), допуснато ли е съществено нарушение на административно-производствени правила при издаването му (т.3), налице ли е противоречие на административния акт с материалноправни разпоредби (т.4) и несъответствие с целта на закона (т.5), като съдът не е ограничен от посочените от оспорващия основания, а проверява всички основания по чл.146 АПК.

В конкретния случай оспореното решение на Комисията е издадено от компетентен орган. Решението е изготвено в писмена форма и има необходимото съдържание по чл.66 ЗЗДискр., с оглед на което са спазени законоустановените изисквания за форма на административния акт, като в изпълнение на указанията дадени с решение № 683/22.01.2024г. по адм.дело № 2167/2023г. на ВАС, Пето отделение, са отстранени противоречията между мотивите и диспозитивната част на акта. Извършена е процедура по проучване на данните по случая и е предоставена възможност на страните да се запознаят със събраните доказателства. Съдът намира обаче, че при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, органът е формирал необоснован извод, че не е доказано в производството наличие на факти въз основа на които да се приеме, че е налице дискриминация. Необосноваността на изводите на Комисията са довели и до издаване на акт в нарушение на материалния закон.

Обстоятелствата изложени в жалбата на Д. В., на които тя основава твърденията си за извършена спрямо нея дискриминация са, че на 20.03.2021г. въз основа на трудово правоотношение заемала длъжност в „Летище София“ ЕАД – „сътрудник охрана“, отдел „Проверка сигурност на пътници и ръчен багаж“, дирекция „Сигурност“. Пристигайки на работа с автомобила си на ниво В2,

Терминал 2, летище С., след паркиране на автомобила била посрещната от К. И. – служител в отдел „Контрол на достъп“, заедно с още един негов колега, който влязъл в стаят с камерите отстрани. И. се приближил към нея и казал „Как може да идваш на работа с този дълъг крак?“ В същото време я ошипал в областта под колана, мъчейки се да стигне по-надолу и след това отстрани по бедрото. Докато Д. се опитвала да се отдръпне, той успял да си вкара пръстите между копчетата на ризата, дърпайки я и издавайки неприлични звуци и хрипове. Тя успяла да се измъкне и тръгнала с бърза крачка с цел да се измъкне от тази унижителна за нея ситуация, а И. стоял, смеел се подигравателно, повтарял думите ѝ, и крещял: „А., ей! А., ела тука, бе!“ След това се обадила на супервайзъра на К. И. – г-н М. Л., подала и сигнал до изпълнителния директор на „Летище София“ ЕАД.

С разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗЗДискр., се забранява всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна. Разпоредбата на чл.5 от ЗЗДискр. определя, че тормозът на основа на признаците по чл. 4, ал. 1, сексуалният тормоз, подбуждането към дискриминация, преследването и расовата сегрегация, както и изграждането и поддържането на архитектурна среда, която затруднява достъпа на лица с увреждания до публични места, се смятат за дискриминация. Легалното определение на понятието „Сексуален тормоз“ се съдържа в пар.1. т.2 от ДР на ЗЗДискр. – "Сексуален тормоз" е всяко нежелано поведение от сексуално естество, изразено физически, словесно или по друг начин, с което се накърняват достойнството и честта и се създава враждебна, принизяваща, обидна, унижителна или застрашителна среда и, в частност, когато отказът да се приеме подобно поведение или принудата към него може да повлияе на вземането на решения, засягащи лицето.

Разпоредбата на чл.9 от ЗЗДискр урежда принципа за разпределяне на доказателствената тежест в специалното производство за защита от дискриминация, като след като страната която твърди, че е дискриминирана представи факти, въз основа на които може да се направи предположение, че е налице дискриминация, ответната страна трябва да докаже, че принципът на равно третиране не е нарушен.

Съдът, при кредитиране заключението на приетата по делото съдебна компютърно-техническа експертиза, приема, че жалбоподателката е изпълнила доказателствената си тежест по чл.9 от ЗЗДискр. При прегледа на видеофайла се установява, че в 14:00:10 часа, на паркинга, на кадрите иззад лявата колона се появяват двама мъже, които се движат заедно и разговарят помежду си. Мъжът с жълта жилетка се запътва с бърза крачка към помещение в дясно на кадрите и влиза в него, говорейки по телефона (свидетелят пред КЗД П. В.). Малко след това иззад колоната се появява жена (жалбоподателката Д. В.), която се приближава до мъжа – К. И.. Мъжът посяга с дясната си ръка към жената в областта на таза ѝ, при което жената се дърпа назад, а мъжът прибира ръката си до тялото. След това мъжът посяга с дясната си ръка към жената в областта около лявото ѝ рамо, при което жената отново се дърпа назад, а мъжът прибира ръката до тялото си. Жената посяга с дясната си ръка към главата на мъжа (в областта на брадичката), при което главата на мъжа се отмества леко настрани. Мъжът тогава пристъпва на два пъти в посока към жената, като колоната в този момент изцяло закрива В.. Появява се иззад колоната и тръгва в посока надясно, като в първите няколко крачки И. върви след нея, а след това В. излиза от кадъра на камерата, а И. остава назад, говорейки в нейната посока.

От заключението на съдебната експертиза категорично се установява наличието на посочените от жалбоподателката факти – при срещата им в близост до колоната, К. И. първо посяга към нея в областта именно под колана (в областта на таза в експертизата), жалбоподателката се

отдръпва и следва ново посягане в областта на лявото ѝ рамо (към копчетата на ризата ѝ). В. реагира, като с дясната си ръка посяга към главата на И., след което тя се отдалечава от мястото, като през първите няколко крачки И. върви с нея, след това продължава да говори към посоката, към която тя се е отдалечила. Тези обстоятелства категорично се установяват от заключението на експертизата, а изводите ясно се обосновават от приложените към експертизата кадри от видеото. Кадрите са с добро качество, ясни са и посочените по-горе обстоятелства са ясно видими от тях.

След като жалбоподателката е доказала наличието на факти, от които може да се направи извод за осъществена спрямо нея дискриминация на работното място, ответникът в производството пред КЗД, при приложение на принципа на чл.9 от ЗЗДискр. не е доказал на свой ред, че поведението му не е в нарушение на ЗЗДискр. Твърдението му е, че е трябвало да провери пропуска на В. за паркиране в тази зона на паркинга. Това твърдение обаче, категорично се опровергава от описаните по-горе кадри от които е видно, че той два пъти посяга към В. – първият път в областта на таза ѝ, вторият път в областта на лявото ѝ рамо, при двата случая В. се отдръпва и след това реагира с посягане към главата на И., в резултат на което тя се отмества леко настрани.

Тук следва да се отбележи, че дори и да е имало такава установена процедура за проверка на пропуските, както е заявил свидетелят М. Л. – „да се хване, да се пипне“ пропускът, то и в този случай, ако се посяга за да се хване пропуск на лице, което не е съгласно с това, отново ще е налице неправомерно поведение.

Изводът за така установените обстоятелства не се опровергава от дадените пред КЗД сведения от П. В., който преди инцидента е бил заедно с К. И.. В. заявява, че не е видял никакво стълкновение между И. и В., но именно от приложените към делото кадри от видеото е видно, че през времето в което се случват посяганията и дърпането, В. е в кабината, говори по телефона и не гледа в тази посока.

Това поведение на И. е от сексуално естество, враждебно, грубо и унижително, изразено физически.

От доказателствата по делото се обосновава и изводът, че това поведение е било нежелано от страна на В.. Този извод се мотивира от факта, че веднага след инцидента В. се е обадила да съобщи на близката си колега – Д. Г. (дала сведения пред КЗД). Обадила се е на супервайзъра на К. И. – свидетелят М. Л., който потвърждава пред КЗД за такъв разговор. Разпитаната в съдебно заседание Р. Н. – изпълняваща по-висока длъжност – старши-сътрудник охрана също свидетелства, че Д. ѝ се е обадила и е разказала за случая. Във всички разговори, В. е изразявала възмущението си от поведението на И.. Най – сетне и тя е подала сигнал до общия им работодател – „Летище София“ ЕАД, представлявано от изпълнителния директор.

Тези обстоятелства мотивират извода на съда, че спрямо жалбоподателката Д. В., на 20.03.2021г., на ниво В2, Терминал 2, летище С. (сега летище „В. Л.“), от страна на К. И. е осъществено нежелано поведение от сексуален характер. Поведението е от сексуален характер, тъй като е обективизирано чрез действие, което е мотивирано именно от пола на жалбоподателката – действията са насочени пряко към същността ѝ на жена в биологичен и полов смисъл. Това поведение е осъществено в служебен контекст – отношенията между В. и И. са възникнали поради службата им – работят при един и същи работодател, в дирекция „Сигурност“. Конкретният случай е настъпил на територията на работодателя, докато И. е изпълнявал служебните си задължения, а В. е отивала към работното си място. Всички други случаи на контакт между двамата са били само при или по повод изпълняване на работата им.

Поведението на И. на 20.03.2021г., е било субективно насочено към жалбоподателката и безспорно е от естество да предизвика у нея преживяване на накърнено достойнство. Това е видно и от реакциите ѝ по време на случая (описани по-горе), а и от проведените след това разговори със свидетелите Г., Л. и Н.. Категорично и това поведение е създало за нея некомфортна работна среда, тъй като се е осъществило на територията на работодателя. От разпита на свидетелката Г. пред КЗД се установява, че жалбоподателката ѝ е съобщавала и за

други такива неприятни за нея ситуации с ответника И., в които тя се е чувствала притеснена, унижена и заплашена.

Всичко това мотивира извода на съда, че спрямо жалбоподателката е осъществен „сексуален тормоз“, съгласно легалната дефиниция на понятието в пар.1. т.2 от ДР на ЗЗДискр. Това поведение съответства и на определението дадено в чл.2, т.1, б. „г“ от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г. за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена) - „сексуален тормоз“ е всяка форма на нежелано словесно, несловесно или физическо поведение със сексуален характер, имащо за цел или водещо до накърняване на достойнството на лицето, и по-специално, създаване на смушаваща, враждебна, деградираща, унижителна или обидна обстановка. Поведението в конкретния случай на К. И. спрямо жалбоподателката е нежелано, физическо поведение, което е създавало за нея смушаваща, враждебна и унижителна работна среда.

С оглед гореизложеното съдът приема, че спрямо жалбоподателката е осъществено нарушение на чл.5 от ЗЗДискр. от страна на К. И., с оглед на което и подадената от нея пред КЗД жалба за защита от дискриминация с вх.№ 44-00-1109/06.04.2021г., е основателна. Достигайки до обратния извод, КЗД е постановила незаконосъобразен акт в тази част.

По отношение изводите на административния орган, че след получаване на сигнала от Д. В., работодателят е изпълнил задълженията си по чл.17 и чл.18 от ЗЗДискр., същите са обосновани. От приетите в административното производство писмени доказателства се установява, че след получаване на оплакването, работодателят е разпоредил извършването на проверка – извършен е преглед на видеозаписите, изискани са писмени обяснения, като след проверката е изготвен доклад до изпълнителния директор на дружеството. Възприети са препоръките дадени с доклада и са организирани обучителни семинари със служителите на тема „Защита от дискриминация“.

С оглед гореизложените мотиви, обжалваният акт следва да бъде отменен в т.I и т.III. Преписката следва да бъде изпратена на КЗД за осъществяване на правомощията на Комисията по чл.65 от ЗЗДискр., с оглед установеното нарушение на чл.5 от ЗЗДискр., извършено от ответника К. И. спрямо жалбоподателката Д. В..

При този изход на делото, право на разноски има жалбоподателката на основание чл.143, ал.1 АПК. Претендира сумата от общо 2060 лева, от които: 10 лв. – платена държавна такса; 850 лв. – разноски за вещо лице и призоваване на свидетел и 1200 лева, платено адвокатско възнаграждение с ДДС, съгласно приложената фактура и извлечение от банкова сметка. Ответникът заявява възражение по чл.78, ал.5 ГПК за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за неоснователно, предвид фактическата и правна сложност на делото, многото спорни въпроси и извършените процесуални действия.

Воден от горното, Административен съд – София-град, 27 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. В. В., решение № 368/30.12.2024г. постановено по преписка 128/2021г. на Комисия за защита от дискриминация, **в частта** по т.I – че Ответната страна К. И., на длъжност „сътрудник охрана“, отдел "Контрол на достъп", дирекция "Сигурност" в "Летище София" ЕАД, не е извършил дискриминация съгласно защитения по чл.4, ал.1 ЗЗДискр. признак „пол“ и "сексуален тормоз" по чл.5 от ЗЗДискр., вр. с §1, т.2 от ДР на ЗЗДискр., на основата на признаците по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр спрямо Д. В. и по т.III, с която жалбата на Д. В. е оставена без уважение, като неоснователна и недоказана.

ИЗПРАЩА административната преписка на Комисия за защита от дискриминация, за осъществяване на правомощията по чл.65 от ЗЗДискр., с оглед установеното нарушение на чл.5 от ЗЗДискр., извършено от ответника К. И. спрямо жалбоподателката Д. В..

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба на Д. В. В., срещу решение № 368/30.12.2024г. постановено по преписка 128/2021г. на Комисия за защита от дискриминация, **в частта** по т.II – с която е

установено, че "Соф Кънект" АД, в качеството си на работодател, е предприело необходимите мерки по чл.17 от ЗЗДискр.

ОСЪЖДА Комисия за защита от дискриминацията, **да заплати** на Д. В. В. с ЕГН [ЕГН], на основание чл.143, ал.1 АПК, сумата от **2060 лева** – съдебни разноси.

Решението е постановено при участието на К. П. И. и на "Соф Кънект" АД, като заинтересовани страни по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: